

La Costa del Meco

INFORMACIÓ PERIÒDICA DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE DALT LA VILA

NÚM. 5 ❖ Octubre de 2009

TIRATGE (1) ▶ 400 exemplars

EDITORIAL

Juny, juliol, agost i setembre. Després d'aquest lapsus de temps, amb les vacances per entremig, hem iniciat amb ganes aquest nou curs i ja fa unes quantes setmanes que ens hem posat a encarar nous reptes.

Durant aquest període, i malgrat les vacances, hem pogut anar fent el seguiment de les obres que s'han dut a terme als carrers de Dalt, de la Plaça i Vilamajor. Alguns veïns s'han posat en contacte amb nosaltres per tal d'explicar-nos el què i el com de la marxa dels treballs. Per part nostra hem fet les passes necessàries per atendre les queixes i/o propostes dels veïns d'aquests carrers. Això ens ha permès mantenir un diàleg fluid, veïnat-A.VV.-administració, per retocar alguns aspectes de les obres que no ens acabaven de convèncer.

El dia vint-i-u de setembre es va publicar oficialment un decret d'alcaldia donant llum verd a la creació de la Comissió Mixta del nucli històric de Dalt la Vila. L'objectiu d'aquesta comissió és mantenir un contacte permanent veïns-administració per tal que la participació del veïnat en tots els temes que facin referència al nostre barri sigui sempre "a priori", en lloc d'allò que fins ara ha estat, és a dir, "a posteriori". El dia trenta del mateix mes de setembre, es va celebrar a les dependències del Viver la reunió constitutiva de la Comissió Mixta que, com tots els ens oficials, és presidida per l'alcalde. Aquesta Comissió està integrada per tres representants de l'Ajuntament i el cap de la Gerència Tècnica i tres representants de l'A.VV. de Dalt la Vila. Els nostres representants no han de ser necessàriament sempre les mateixes persones, la qual cosa fa que la participació veïnal pugui ser àmpliament reconeguda i valorada, alhora que transparent.

Així doncs, Dalt la Vila disposa actualment de dos ens: la Gerència Tècnica i la Comissió Mixta. Això hauria de facilitar tots els aspectes, de qualsevol índole relacionats amb el nostre barri. Entre tots dos ens, més l'A.VV i la necessària participació i col·laboració del veïnat, Dalt la Vila té, ara per ara, un futur prou engrescador.

Com molts de vosaltres ja sabeu, l'A.VV. ha encetat una campanya per a la implantació de l'àrea verda d'aparcament al nostre barri. L'entramat urbà de Dalt la Vila no permet l'aparcament en superfície de gaire vehicles. Les cases

antigues no tenen garatge ni espai per fer-ne. Això fa que tot sovint sigui impossible trobar lloc per aparcar. D'altra banda, com que bona part del poc espai que tenim és de zona blava, els veïns tant si és per fer una estada curta com si és per fer una estada més llarga, ens veiem sempre obligats a desemborsar algun import, això, és clar, si tenim la sort de trobar lloc. Patim doncs un greuge comparatiu amb d'altres indrets de la ciutat.

Les àrees verdes estant pensades per afavorir l'aparcament dels veïns de les zones on s'implanten. Així, els vehicles de fora del barri que hi aparquin han de pagar un preu superior que si ho fessin a una zona blava, cosa que fa minvar, com és natural, l'us forà d'aquests aparcaments. D'aquesta manera els veïns guanyem espai. També és una manera d'evitar que ens sentim legitimats -que no ho estem-, per aparcar sobre les voreres o en qualsevol racó.

En un altre ordre de coses, la Junta l'A.VV. continuem oposant-nos a l'obertura d'un nou carrer que uniria el de Sant Felip i de Rosés amb el de Fluvià per enllaçar, finalment, amb el de Termes Romanes. No en veiem la necessitat i ens oposem al consegüent enderroc d'una casa amb badiu, habitada i perfectament conservada. En primer lloc, entenem que a Dalt la Vila s'ha de procurar, en tot moment, preservar el que queda del barri antic. En segon lloc, nosaltres, ja en època de l'antiga Comissió de Veïns, defensàvem la trama urbana actual i aquest nou carrer, igual com el del Pas de la Guineu, trenquen una de les característiques del barri, precisament la seva trama urbana.

El carrer del Pas de la Guineu havia d'aportar només bondats pel barri. Després hem comprovat que no ha estat així. Per tant, per molt que se'ns vulgui convèncer dels suposats beneficis de l'obertura d'un nou carrer, no hi estem d'acord. L'enderroc d'una casa habitada, la pèrdua d'un altre trosset del barri, la drecera que suposaria per les motos, l'aglomeració de cotxes -ja ara prou insuportable, que aparquen on volen i que s'hi estan el temps que desitgen-, ens fa mantenir en la nostra negativa.

Equip de la Junta Directiva de l'A.VV.

CONSULTA VEÏNAL

A partir d'avui mateix portarem a terme una campanya de recollida d'opinions del veïnat que ens han de servir per poder tots els veïns i saber què opinen l'A.VV. pugui ser barri. En disposar Mixta, necessitem i dels ciutadans i el màxim d'opinions pels que hem de

Demanem doncs a col·laboració en de temes en el entenedor per aquesta consulta, l'enquesta, el nom diferents opinions

tothom, sigui o no soci de l'A.VV la seva aquesta consulta. Hem procurat definir el màxim menor espai possible i que sigui fàcilment tothom. No cal cap tipus d'identificació en solament us demanem que anoteu, al final de del vostre carrer per així poder valorar les en les diferents zones del barri.

Gràcies per la vostra col·laboració.

Equip de la Junta Directiva de l'A.VV

Ajuntament de Badalona

Nota de premsa
Comença a Badalona l'esporga de gairebé
14.000 arbres
(reproducció parcial de la nota)

Durant el mes de novembre s'iniciaran les tasques d'esporga als barris de Morera, Bufalà, Bonavista, Montigalà, Puigfred, la Pau i la Salut.

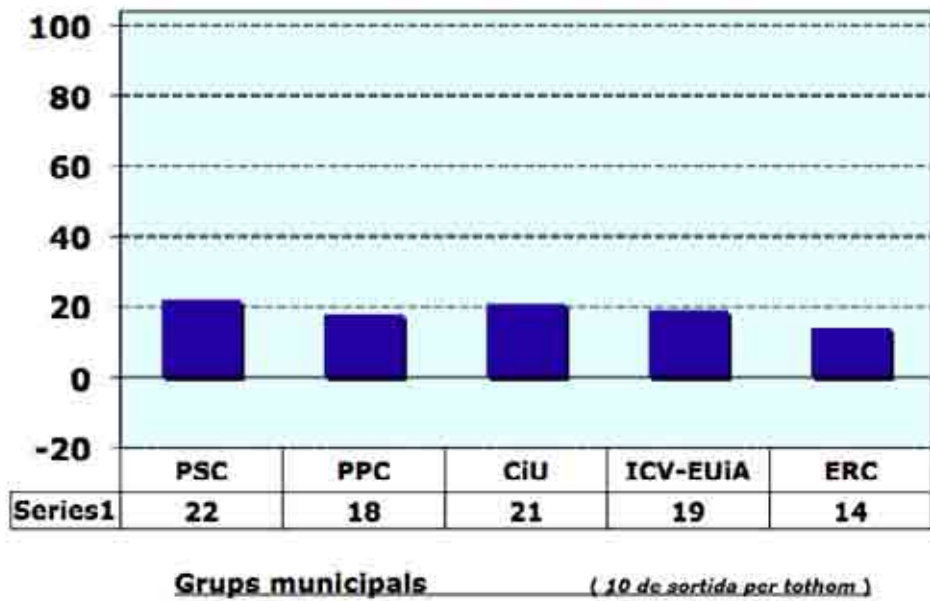
Posteriorment s'esporgaran els barris de Manresà, Canyadó, Casagemes, Centre, **Dalt de la Vila**, Coll i Pujol.

Cal dir que no es pot establir un calendari estricte de pas per als diferents barris de la ciutat ja que ve condicionat per factors climàtics i de disposició de mitjans humans i materials.

QUÈ FAN ELS NOSTRES REPRESENTANTS MUNICIPALS PER AL DALT LA VILA?

DES DEL DARRER MECO DE JUNY HAN PASSAT 18 SETMANES,

Dedicació Política pel Dalt la Vila

PER TANT SÓN 18 PUNTS QUE AQUESTA VEGADA SUMEM A LA NOSTRA GRÀFICA.

Justificació:

La preferència de punts els atorguem als grups municipals del PPC i ICV-EUIA. Ambdós grups municipals, una vegada més, han estat al costat dels veïns en la defensa dels interessos de Dalt la Vila. Els manifestem la nostra consideració i n'esperem que si un o altre tenen en el futur ocasió d'estar al govern municipal, no es desdiguin del que fins ara manifesten pel nostre barri.

D'altra banda també puntuem positivament a ERC i PSC pel compliment del pacte referent a la creació de la Comissió Mixta; l'acompliment dels pactes és sempre positiu i més encara en temps de desafecció política com l'actual.

No podem dir el mateix de CiU. No ha estat ni al nostre costat empenyant la posada en marxa de la Comissió Mixta, talment com si no anés amb ells. Per altra banda la continua i manca de diàleg i entesa amb la regidoria de mobilitat (CiU), en tot el tema de l'Àrea Verda d'Aparcament, situa a aquest grup municipal amb el pas canviat vers el Dalt la Vila.

Ara bé, el passat dia 27 hi va haver ple municipal i això comporta una segona.

Justificació:

Puntuació negativa pel grup municipal d'ERC. El seu regidor al govern no va estar a l'alçada en el seu discurs de rèplica a l'A.VV, malauradament.

Puntuació positiva per a CiU en comprometre's amb la proposta-peticció que l'A.VV va fer en el ple. No sabem però, si tot l'equip municipal estarà també cohesionat en aquest tema.

Com sempre, esperem que aquesta gràfica us serveixi de referència a l'hora de formar-vos la vostra pròpia opinió vers la dedicació dels grups polítics pel nostre barri.

Que la política ha d'estar al servei del ciutadà i no pas a l'inrevés, creiem que és indiscutible; i que els ciutadans escollim els polítics que han de gestionar els nostres interessos, tampoc admet discussió. Tingueu-ho present i aneu fent memòria.

ACTIVITATS I TALLERS DE L'ASSOCIACIÓ

Dilluns	tarda de 17:00 a 19:00	Puntes de coixí
Dimarts	tarda de 18:30 a 19:30	Tai - Chi
Dimecres	matí de 10:00 a 12:00	Tai - Chi
Dijous	tarda de 17:00 a 19:00	Manualitats
Divendres	tarda de 18:00 a 20:00	Dibuix i Pintura
Dissabte	tarda de 18:00 a 20:00	Sardanes

(En el centre cívic de Dalt la Vila, c/ Germà Bernabé)

Us animem a participar en les activitats de l'entitat. Com podeu veure s'ha creat un nou taller de Dibuix i Pintura que a banda de que està força concorregut te un bon futur per endavant.

Pel proper any i si disposem del material adequat, estudiarem de fer una aula informàtica, en aquest punt tots aquells que n'estiguen interessats, sis plau, ens ho feu saber. D'aquesta manera podrem dimensionar adequadament les possibilitats de que disposem.

ELS SEMÀFORS

SEMÀFOR VERMELL

Pels Mossos d'Esquadra, que en hores de descans, aparquen el seu cotxe de treball en zones on està prohibit aparcar. Si volen ser respectats, que ells siguin els primers en fer-ho, i no malmetin la feina feta, no fa pas gaire, per la Guàrdia Urbana.

!?

SEMÀFOR VERD

Per a Mossèn Andreu Pascual i Sosa qui, a més d'haver estat fins ara rector de la nostra parròquia, també ha estat un veí implicat amb el barri, donant sempre suport a l'A.VV. de Dalt la Vila.

Comiat a Mossèn Andreu

(text preparat per l'Associació de Veïns per la missa de comiat que va tenir lloc el 20/IX/09 a Sant Maria)

1112-2009: per Francesc Fulquet

Fou el 1112 quan l'església de Santa Maria es consagrà. Badalona era Dalt la Vila. Vull llegir-vos uns fragments d'un text escrit en aquells dies.

...

Quan hom és un infant, pensa com un infant i sap com un infant; però, quan s'ha fet home, deixa aquelles coses que són d'infant (...) Doncs, germans estimats, tinguem caritat vertadera sense ira, sense avarícia, sense orgull, sense mala cobejança (...).

Això és: aquell qui té caritat no torna mal per mal, i fa avenir aquells qui estan malament. I encara, aquell qui té caritat no té enveja de res ni mou baralla a ningú ni mou baralles entre uns germans i uns altres.

...

Aquests fragments pertanyen a Les Homilies d'Organyà, redactades cap a finals del segle XII. El text més antic de la llengua catalana. Han passat molts anys des de llavors, i malgrat tot, l'església de Santa Maria segueix dempeus, a Dalt la Vila. L'Associació de Veïns vol donar les gràcies a Mossèn Andreu per tot allò que ha fet pels daltvilatans. Ens ha fet sempre costat, com a bon veí i bon company. Ha volgut estar un més de la colla. Gracies Mossèn Andreu.

No és un adéu: és un fins demà, quan ens tornarem a trobar pels carrers del barri.

Badalona, Dalt la Vila 20 de setembre de 2009

Web Oficial de l'Ajuntament de Badalona

L'AJUNTAMENT INFORMA

30/09/2009

Celebrada la reunió de constitució de la Comissió mixta del nucli històric de Dalt la Vila

Aquest dimecres s'ha celebrat la reunió de constitució de la Comissió mixta del nucli històric de Dalt de la Vila amb la finalitat de reflexionar sobre aquelles qüestions objecte de les competències de la gerència tècnica de Dalt la Vila. Aquesta gerència tècnica s'encarrega de la gestió directa de diversos serveis en aquest nucli històric relatiu al planejament, els projectes, les obres d'urbanització, l'assessorament tècnic a particulars, etc.

Aquesta comissió té la següent composició:
President: Jordi Serra, alcalde de Badalona
Membres:

- Mateu Chalmeta, regidor de Cultura i Patrimoni Cultural.
- Montserrat Juárez, regidora del districte núm. 1.
- Jaume Tomàs, director de l'Àrea d'Urbanisme i Territori.
- Tres representants designats per l'Associació de Veïns de Dalt la Vila: Isabel Brugué, Joan Expósito i Carles Plaza.
- Rafael Argelich, gerent tècnic del Nucli Històric de Dalt la Vila, com a assessor tècnic del grup.

Aquesta comissió tindrà una sessió ordinària cada tres mesos. Així mateix, tindrà sessió extraordinària quan el president ho decideixi a proposta del gerent tècnic, sense que en cap cas en pugui sol·licitar més de tres anualment.

MIREM ENRERE: Plaça de la Constitució, aglutinador de Dalt la Vila per Joan Expósito

Plaça de la Constitució des de la plaça de la Font al 1930 foto Museu Municipal

La Plaça de la Constitució és sens dubte la plaça més antiga de la nostra ciutat. El 1112, es construïren les primeres cases a l'entorn de l'església de Santa Maria, i foren l'inici del seu perímetre. Al 1740 l'anomenaven Plaça de Badalona i l'any 1821 se li va canviar el nom per el que té actualment.

En un principi tenia la funció d'aglutinar Dalt de la Vila. Tots els camins d'entrada o sortida del barri tenien l'origen en aquesta plaça; s'hi celebrava el mercat setmanal i les festes tradicionals. També es debatien aquí els problemes que afectaven al poble.

La casa de Can Seriol (Can Planes) presideix la plaça; el pas dels anys i les modificacions que ha sofert no li ha fet perdre el seu aire de masia urbana. Altres de les edificacions properes son del segle XVIII tot i que també han estat molt reformades. Al número 6 s'hi va allotjar el primer ajuntament de Badalona, fins que al 1854 va ser traslladat a l'actual Plaça de la Vila. A la façana d'aquesta finca es pot llegir una placa amb l'inscripció:

“En defensa dels drets de Catalunya 1714 – 1998”.

La Plaça Constitució està envoltada per carrers peculiars: el carrer de la Plaça curt i un xic tortuós; carrer Vilamajor estret i corbat, carrer de Barcelona costerut amb pendent i un gir al principi; carrer de Sant Antoni de Pàdua sense sortida formant un cul-de-sac, carrer de la Plaça de la Font un tros de carreró estret sense sortida i la plaça d'enllaç amb el carrer de la Costa. Al centre de la Plaça Constitució hi ha un font pública, de forma quadrada, amb dues piques decorades amb rajoles blanques i blaves. A la part superior, la font està coronada amb una mitja esfera gravada que té al seu damunt una gerra com a parterre d'una atzavara; es molt similar a la que hi ha a la plaça de Pau Casals. A l'estiu, l'ombra que fan els dos plàtans que hi ha a prop de la font, fan que la Plaça Constitució sigui un indret d'allò més agradable on poder gaudir d'ombra i serenor.

El conjunt evidència la importància d'aquesta plaça en el passat com a eix vertebrant de la vida de Dalt la Vila.

CIVISME I

GOSSOS A LA PLAÇA

Al darrer número de la Costa del Meco, corresponent al passat mes de juny, s'ha publicat un petit article titulat Civisme (el qual sembla comptar amb el suport de l'AVV), on es parla de la suposada manca de civisme per part d'uns quants veïns que deixen córrer els seus gossos als jardinetes de la plaça Manel Valls. Bé, doncs nosaltres som alguns d'aquestes veïns i veïnes “suposadament incívics” i volem exposar el nostre punt de vista sobre aquest tema:

1. L'espai de que es parla és la part més alta de la plaça, tocant al lateral de l'autopista, a l'altre extrem de la zona on juguen els nens, un lloc poc transitat si exceptuem algun grup de joves que a vegades van a seure als bancs. Els gossos no molesten cap dels altres usuaris, que són sempre a la part baixa. Si us fixeu en la foto que es publica, veureu que es contradiu clarament amb el contingut del text: els arbres estant ben frondosos, els bancs en bones condicions, i un gos roman, educadament, al costat de la seva mestressa. Es cert que la gespa està seca en alguns sectors (també la de baix on no van mai els animals), però és més per falta de manteniment i no tant per les trepitjades dels gossos que, com tots sabeu, caminen amb les puntes dels dits. També lamentem trobar-hi deposicions, (a més d'altres deixalles d'origen clarament humà, com llaunes, plàstics, papers, puntes de cigarret, etc.) deixades per alguns pocs irresponsables, potser aprofitant la foscor de la nit
2. Entre les persones “suposadament incíviques” que ens reunim allà amb els nostres gossos hi podeu trobar avies, nenes i nens, joves, pares i mares de família, parelles... un grup ben heterogeni, que moltes tardes coincidim allà, fem petar la xerrada, prenem la fresca i passem una estona agradable, la qual cosa creiem que ja és un valor per sí mateixa, doncs promou la convivència ciutadana i veïnal entre persones ben diferents i que, d'altre manera, mai ens hauríem relacionat

3. Els gossos son éssers vius, sensibles i molt intel·ligents i, igual que nosaltres, necessiten relacionar-se, córrer i jugar amb d'altres de la seva espècie, cosa que evidentment no és possible si sempre es tenen lligats. Si no se'ls dona temps de lleure i esplai, o se'ls priva de fer amistat amb d'altres persones i gossos, es converteixen en animals insociables, neuròtics i fins i tot agressius. Per això els amos responsables volem que els nostres animals, la majoria dels quals s'han de passar moltes hores tancats en un pis, també puguin córrer i gaudir de l'aire lliure. Això no vol dir pas que deixem de controlar-los, recollir els excrements o evitar que causin cap estrall.
4. Els propietaris de gossos, que els estimem, fruïm de la seva companyia i rebem d'ells molts beneficis, també tenim dret a gaudir de l'espai públic amb els nostres amics de quatre potes, que és el que més ens agrada fer. Per això volem que s'ens respecti i que no s'ens tracti d'entrada com a malfactors o brètols al marge de la llei, ja que la gran majoria de nosaltres complim amb les nostres obligacions ciutadanes com el que més.
5. Aquest racó del que parlem és l'únic lloc del nostre barri on els veïns de Dalt la Vila podem anar per gaudir d'una estona d'esbarjo amb els nostres animals, i no hi ha dret que s'ens en vulgui fer fora per part d'altres veïns, que es pensen que aquella plaça **només** és seva.
6. Per això presentarem una instància l'Ajuntament, amb els suport de tots aquells que ho vulguin, per demanar que s'estableixi un àrea de gossos en aquesta zona, tal com s'ha fet en altres punts de la ciutat.

Rosa Ma. Bruguera i Grané,

(més 112 signatures que hi donen suport)

CIVISME II

Els grafitis, han proliferat a Dalt la Vila en les últimes setmanes, justament en façanes arranjades recentment. El menyspreu que hem de patir per part de certs individus que transiten pel nostre barri (de passada cap al seu) ens fa sentir indignats. Ara per ara és un problema de difícil solució, que gairebé no es pot deturar. La única via que tenim per lluitar-hi en contra, consisteix en tornar a pintar la façana amb el color original (o semblant), amb un preparat previ anti-grafits. Aparentment això no porta enlloc i no és més que fer feina en va; però s'ha pogut comprovar que si es van deixant les pintades sense tapar, els mateixos autors o altres de nous, les estenen i envolten de moltes més.

Embrutar les parets és un acte incívic que està penat per la nova normativa de civisme. Fent referència a aquest tema, en el capítol V, aquesta normativa tracta de la contaminació visual, i en la secció II de grafitis i altres pintades concretament. Diu el següent:

- a) És totalment prohibit de realitzar qualsevol pintada, grafit, rascada o expressió gràfica en façanes o vidres d'immobles, instal·lacions, monuments, edificis públics catalogats, elements del paisatge urbà i natural i de les vies públiques en general sense l'autorització expressa de l'Ajuntament. A tal efecte, caldrà que la persona o persones interessades presentin una sol·licitud davant l'organisme corresponent -la qual anirà acompanyada d'una descripció on, com a mínim, s'indiquin les mides, la data i el lloc on pretenguin portar a terme l'acció.
- b) Quan el grafit o pintada s'efectuï sobre un bé privat que es trobi a la via pública serà necessària l'autorització expressa de l'Ajuntament, a més del permís de la persona propietària del bé en qüestió.
- c) En tots els casos, es prohibeix qualsevol pintada que pugui incloure elements ofensius cap a persones o col·lectius.
- d) La infracció dels punts anteriors comportarà la retirada o intervenció dels materials o mitjans emprats.

Si els autors dels grafitis o pintades son denunciats, en el cas de ser menors d'edat, els seus pares/tutors en son responsables civils subsidiaris, i com a tal hauran d'assistir a les sessions o cursos de formació que s'imposin, com a alternativa a la sanció pecuniària de les infraccions comeses pels menors que depenguin d'ells.

HISTÒRIA D'UN TURÓ

Fa ja uns centenars d'anys, gairebé 2000, per a situar-nos en la memòria del temps, van arribar a aquestes terres uns personatges abillats amb vermells plomalls i llargues túniques, eren els màxims representants del poder i la cultura de l'època, els romans. Es van quedar meravellats de la bellesa del paisatge on conflüen les blaves aigües del Mediterrani amb la majestuositat dels nostres estimats pins, era lògic, doncs, que sent els amos de la cultura es quedessin enamorats d'aquesta contrada. Van decidir establir-hi la seva ciutat, malgrat que ja tenia uns legítims propietaris, els Ibers.

Durant un temps la trobada entre les dues cultures no va ser fàcil, però a pesar d'això i amb el pas del temps, els Ibers van haver de rendir-se a la grandor imponent de la civilització que dia a dia guanyava terreny. I així, mica en mica, es van anar construint els fonaments del turó que estava cridat a perpetuar-se a través dels segles. Així va ser, primer els anys i després els segles, van anar succeint-se, i el petit turó resistia a les diferents tempestes de la història. Va anar consolidant-se, i vam arribar cap allà les albors del segle XVIII, en que el pujol havia pres forma de ciutat. Aquella ciutat que estava cridada a reivindicar la seva existència, però que encara no ho sabia. Les cases van ser succeint-se i perpetuant-se fins a donar-li una forma bella i original. S'havia creat Baetulo, una petita ciutat destinada a captivar els seus residents. Havia aguantat tot tipus de penúries i calamitats, fins i tot als devastadors senyors de la guerra, l'únic llenguatge de la qual era el poder de les armes, bogeria en la seva expressió més crua. Però ai, senyors! va arribar l'època moderna, abassegadora, imparabile i impersonal; es van formar estils de govern que deien protegir a les persones i al patrimoni heretat amb tant de sofriment. Deien: Hem arribat a la màxima expressió cultural, hem de cuidar la història. **MENTIDA!**

El diàleg promès ha fracassat. L'egoisme més absolut s'ha ensenyorit del nostre patrimoni i de la nostra història; ja no volem saber d'on venim, els fonaments de més de 2000 anys ens miren en silenci, plorant a través de les seves pedres, ennegrint el seu color, caient tros a tros com la carn esquincada de les ferides que el petit turó havia suportat durant segles. Però encara no estem contents, ara ja no volem que caigui tros a tros, ara volem destrossar-la ràpidament, esborrar de la memòria els passos que es van donar, les rialles de la mainada que en un passat no tan llunyà, omplien tots els racons de Dalt la Vila, l'antiga Baetulo.

Ara volem obrir vies ràpides, destrossar cases per a poder córrer més. Ens ve d'un minut! i d'aquesta manera justifiquem poder destrossar el bressol on va néixer la ciutat que tant diuen estimar. Ja no sé si l'estimen. La foscor s'ha ensenyorit de l'esperit d'aquells que haurien de preservar el bressol on vam néixer. Pot ser que sàpiguen on van, el que no saben és d'on vénen, per això la seva ànima s'ha enfosquit. Esperem mantenir la nostra ben il·luminada amb la llum de la raó i no perdre-la fins a defensar l'última pedra d'aquest bell racó que hem heretat: **DALT LA VILA.**

Gabi.

L'Associació a presentat la seva proposta pels Set Tresors de Badalona.

TABULA HOSPITALISSANT AMARIA Torre Vella Sancliment Esgrafiats

Els darrers dos mil anys, parlar de Badalona era fer-ho del Dalt la Vila. Unes viles esparses completaven el poblament del terme municipal. Des de la Baetulo del segle I aC. l'actual barri ha estat ininterrompudament habitat i el quefer dels seus residents n'ha deixat la seva petja. Les diferents restes arquitectòniques sobreviscudes i el seu traçat urbanístic en fan un indret únic.

El gaudi de fer-hi un tomb ens permet descobrir la casa dels dofins, un antic safareig, un pou, façanes esgrafiades, badius, atzucacs, el carrer més estret de Badalona, la porta renaixentista de la Torre Vella o la modernista Casa Botey. I envoltats de la quietud d'un petit poble dins d'una gran ciutat.

Conjunt Històric de Dalt la Vila de Baetulo a Badalona

H1-N1

La Grip Nova

Vine a informar-te de primera mà abans de que comenci el període de vacunacions.

Xerrada-Col·loqui on es tractarà de "l'origen de la malaltia, conseqüències a la població, mesures preventives i controvèrsies que produeix el desplegament inadequat informatiu."

A càrrec del **Dr. Antoni Gallego** de Metges de Catalunya

El proper dilluns dia 9 de novembre a les 8 del vespre al local social de l'A. VV Dalt la Vila, Av. Martí Pujol, 280-288

Organitza: La Associació de Veïns Dalt la Vila

El proper dilluns dia 9 de novembre tindrà lloc una xerrada-col·loqui vers el tema de la Grip Nova (H1-N1)

Estarà a càrrec del **Dr. Antoni Gallego de l'associació de Metges de Catalunya.**

El doctor és veí del Dalt la Vila i a petició de l'A.VV s'ha disposat a col·laborar per poder informar-nos sobre aquest tema que ara mateix ha provocat un enrenou informatiu considerable.

Creiem que la informació que ens oferirà un professional de la sanitat ens pot ajudar a l'hora de comprendre millor la grip nova i desfer alguns tabús que s'han generat al seu entorn.

En acabar la xerrada els assistents disposaran d'un temps per formular les preguntes que, en general, més ens preocupen.

Us esperem, no hi falteu, segur que serà de gran interès per a tothom.

MOBILITAT:

Dimecres dia 21 d'octubre l'A.VV Dalt la Vila va entrar al registre municipal 213 instàncies. 108 per a la regidora de mobilitat Mercè Rius (CiU), i 105 per a l'Alcalde Jordi Serra.

Amb aquestes instàncies, signades pels daltvilatans, demanem àrea verda d'aparcament al nostre barri. A dia d'avui aquest tema ja l'hem posat sobre la taula de la Comissió Mixta, aviam com quedarà. La singularitat del Dalt la Vila és evident i incontestable per a tothom; si volem que el barri antic de Badalona

sigui una zona de preferència de vianants, si volem que tots els ciutadans i ciutadanes puguin gaudir de passejar amb tranquil·litat pel nostre entorn, i si finalment volem tots dignificar el que avui dia encara queda de la nostra història, aleshores una premissa indiscutible és l'adequació d'aquestes àrees.

Reclamem doncs Àrea verda d'aparcament pel Dalt la Vila, amb la mateixa efectivitat que s'ha demostrat a les de Barcelona, i també amb el mateix cost econòmic pels daltvilatans que pels ciutadans de la capital.

D'AQUESTA AIGUA JA NO EN BEUREM: per Mirinyac

A finals del segle XIX estaven de moda els jardins romàntics. Seguint aquest corrent, alguns badius de Dalt la Vila tenien un racó ocupat per un safareig amb tot de roques adossades a la paret del seu damunt. Sobre el rocam, arrelant entre les escletxes, hi creixien plantes enfiladisses, molsa i falgueres nanes, que s'aprofitaven de la humitat generada per l'aigua que s'escolava des del punt més alt. Als peus de la cascada, el líquid mirall del safareig trontollava sense parar; una vegada i una altra, en caure-hi els degotalls, hi naixien rotllanes que s'entretopaven i s'escoltava un so relaxant ...

Però no tots els safareigs de Dalt la Vila gaudien de tant de romanticisme. N'hi havia d'altres, com ara el safareig del carrer Lladó o el del carrer d'en Pujol, que tenien un ús quotidià menys ornamental; eren safareigs comunitaris on les mestresses de casa feien via per rentar-hi la roba. En qualsevol cas, així com a les fonts públiques o per a regar els horts, l'aigua que s'emprava antigament era de mina o de pou.

Per conèixer la procedència d'aquesta aigua hem de tenir en compte que Badalona s'assenta al costat de la serralada de Marina, al vessant de mar, sobre un tipus de roca semblant al granit. L'efecte erosionant del diòxid de carboni barrejat amb la pluja, descompon aquesta roca i origina el sauló, que es va acumulant al pla. Aquest sauló actua com a reserva d'aigua, perquè queda amarat amb la que baixa de la serralada quan plou, i evita que es precipiti directament al mar. Vet aquí l'origen dels pous de moltes cases.

Tanmateix, la impermeabilitat de les roques, bàsicament granítiques, que tenim al subsòl, a la part alta del nostre municipi, permet que l'aigua que penetra per les fractures del terreny pugui quedar emmagatzemada en petits dipòsits, cosa que ens dona deus d'aigua abundant i amb un cabal constant.

Algunes d'aquestes fonts naturals varen ser aprofitades per poder dispensar aigua viva a una minoria afortunada de badalonins. L'aigua viva és aquella que no cal pujar amb galledes ni transportar amb d'altres mecanismes, sinó que raja per ella mateixa, espontàniament. Amb aquesta finalitat, a finals del s. XVIII i principis del XIX, es van excavar diversos túnels o mines, als turons del nostre terme municipal. Construir una mina d'aigua era una obra cara, que només podien costejar les famílies més benestants. Gaudir de la

comoditat de disposar d'aigua viva dins mateix de casa, esqueia, doncs, al sector més acabat de la població.

L'equipament de les mines obligava a construir nombroses estructures de superfície per captar aigua i posteriorment conduir-la: aqüeductes, sèquies, cisternes, basses,... que van contribuir a canviar el paisatge agrari i rural del moment.

Dalt la Vila era abastada per dues canalitzacions: la del Molí de la Torre i la mina del Comú.

L'aigua del molí de la Torre segurament provenia d'una font natural de la zona del torrent de la Font (que neix al peu del turó d'en Boscà). Va deixar d'abastir el veïnat per passar a una resclosa des d'on s'aprofitava la seva força motriu al molí de la Torre. La mateixa aigua regava els camps de conreu de la Torre Vella mitjançant un aqüeducte que travessava el carrer Fluvià i que discorria paral·lelament a l'actual avinguda President Companys.

La captació de les aigües que portava la mina del Comú tenia lloc a la muntanya de Montigalà. Des del seu naixement, l'aigua baixava per sota els marges de la riera de Canyet fins a la finca de can Martinet Pujol, hi havia el primer repartidor. En tot aquest tram el conducte era d'obra, totalment transitable i disposava de nou pous de ventilació. La conducció seguia fins a ca l'Andal, on hi havia l'entrada a la mina. A partir d'aquí l'aigua es conduïa amb un tub fins al segon repartidor, situat al carrer Quintana Alta, a l'antiga caserna de bombers. Finalment arribava al repartidor principal, instal·lat al carrer Lladó 29, en un cós de terra adquirit per l'Ajuntament l'any 1804. Aquí, un curiós sistema de vasos comunicants distribuïa el líquid entre els diversos propietaris i un últim repartidor situat al carrer de Barcelona. Aquest sistema de distribució d'aigua va quedar enllestit el 1831 i va permetre poder aprofitar tota la deua. Sumant el nombre de propietaris dels quatre repartidors feien un total de 26, però cobria les necessitats de ben bé 50 habitatges dels carrers Martí Pujol, Sant Josep i d'en Rosés, Lladó, Pujol, Barcelona i Temple. A vegades l'aigua es retenia en dipòsits, com passava amb el que hi ha encara avui al costat del safareig del carrer Pujol. Quan el dipòsit s'omplia massa, l'aigua sortia pel sobreixidor i anava a parar al safareig, sempre ple d'aigua clara i neta. A la vegada, la que sobrava omplia el safareig de can Fluvià i servia per regar-
ne els horts.

La compra d'aigua no es mesurava en litres ni en metres cúbics, sinó en plomes, i se'n feia escriptura pública. El cabal d'una ploma correspon a 0,0255 litres/seg. Per tant, el comprador d'una ploma d'aigua, posem per cas, disposava de prop de 92 litres/hora, que al cap del dia equivalia a 2200 litres. El cabal total subministrat per la mina del Comú era de 255.000 litres diaris però només se n'utilitzaven diàriament 105.000 litres. La resta passava al sobreixidor de l'Ajuntament com a sobrant.

Tot i que segueix rajant actualment, l'ampliació urbanística ha cegat la mina del Comú en diversos punts. Això fa que ara no baixi més avall de Canyet.

Les filtracions d'agents contaminants va obligar al tancament de la distribució d'aigua de mina cap a finals dels anys quaranta del segle passat. Avui dia, l'aigua d'aquests aqüífers roman sota els nostres peus. Son aigües freàtiques que s'utilitzen per al rec de parcs i neteja de carrers o clavegueram. A l'abril del 2003, el ple municipal de l'Ajuntament de Badalona va aprovar el Pla Director d'Aigües Freàtiques. Aquest pla estableix prioritats d'actuació, objectius d'aprofitament i programes de control dels punts d'aigua subterrània.

La recerca d'aigua ha estat sempre una constant preocupació. Les obres hidràuliques que van fer els romans o els nostres avis eren immenses en relació als mitjans emprats. Les noves tecnologies de captació i distribució de l'aigua han arraconat, gairebé del tot, els mètodes que s'havien utilitzat tradicionalment per fer aquesta tasca. Tant és així, que es corre el perill de perdre'n la memòria. I no seria just, perquè forma part de la nostra història... i de la cultura de l'aigua. Massa sovint llencem per l'aigüera que l'aigua ha estat i segueix sent un bé preciós, vital i escàs!

De l'aigua de la mina del Comú, ja no en podem beure, com havien fet els nostres avis. Només en queda el tercer repartidor de la seva xarxa: està intacte, a l'antic local de botxes ("petanca") del carrer Lladó. Caldria recuperar-lo algun dia.

Pla d'Emergències i d'Assistència i Suport en Protecció Civil,

Dimecres dia 21 d'octubre l'A.VV Dalt la Vila va entrar al registre municipal dues instàncies, l'una per l'Alcalde Jordi Serra, i l'altra pel Tinent-Alcalde Ferran Falcó.

Mitjançant aquestes instàncies fem una petició novadora per una A.VV com és el sol·licitar que La Comissió Local de Protecció Civil, estudiï i elabori un **Pla Especial d'Emergències** pel nostre barri, i que aquest pla contempli la creació d'un circuit per activar i coordinar les actuacions necessàries entre totes les institucions i/ o professionals que hagin d'actuar en aquests casos.

Basem la nostra sol·licitud en que Dalt la Vila, per la seva singular trama urbana necessita d'un **Pla d'Emergències i d'Assistència i Suport en Protecció Civil**, una eina que ens aportaria un recolzament tant en matèria de planificació com en la gestió de les emergències i en el retorn a la normalitat un cop finalitzada l'emergència.

EL VEÏNAT OPINA:

Tres notícies i dues propostes

Aquest estiu lleigeixo que els supermercats "Caprabo" volen transformar-se en cooperatives. Alhora, i una vegada més, veig gent gran i no tant gran que pugen fatigats de Baix a Mar amb els seus carros de la compra pels costeruts carrers de Dalt la Vila.

Observo també que al carrer del Temple/Via Augusta han fet obra posant la calçada dels cotxes a nivell de les voreres per facilitar el pas planer dels vianants.

D'aquí les propostes que han vingut al cap són aquestes:

Si els carros costen d'arrossegar en pujada. No seria millor pels daltvilatans/es tenir un supermercat a la part alta del barri? Suposem-lo, doncs, a la plaça "Nord" o de "la Vila Romana" Ja sia "Caprabo" o una altra cooperativa o no (de veïns potser?).

Perquè penso que, tot i no coincidir amb els defensors del petits comerços, en els actuals nous temps la compra propera de queviures i domèstics té el seu lloc en els supermercats de barri o "mercats renovats". I a Dalt la Vila, (descomptant la mala ubicació del futurible?) "Corte Inglés" ens cal un de més fàcil accés a peu.

L'altra proposta fa referència als accessos. Fixeu-vos l'exemple d'aquests racionals supermercats i les seves **rampes** (que no pas escales) **mecàniques** per facilitar el desplaçament de carros, cadiretes i cadires de discapacitats.

Els tres carrers-eixos principals d'accés a Dalt la Vila, de forta i difícil pendent són el c/Temple, el c/Barcelona i el c/Pujol.

Per què no demanar doncs la seva construcció en aquests carrers i en les obres Urgents i Prioritàries del PEMU del barri?. Com tenen ja, de temps, en altres ciutats i barris amb carrers de pendents similars.

Al veïnat, al Junta, a l'Ajuntament, i als "conservacionistes" en particular, els demano que hi reflexionem i decidim. Si us plau aviat.

NUS

TANCAMENT (Notícies de darrera hora)

Trenta anys de l'A.VV del Manresà.

Dissabte dia 24, a les sis de la tarda, va tenir lloc una xerrada a la seu social de l'A.VV del Manresà. La xerrada estava programada dins dels actes commemoratius del trentè aniversari de l'entitat veïnal.

A part dels socis de l'entitat, també va participar-hi la regidora del districte Montserrat Juarez alhora que els presidents de les A.VV de Iris-Casagemes, Canyonado, Centre i Dalt la Vila.

Es va presentar una proposta força interessant com pot ser la convergència d'esforços i interessos de totes les associacions del districte primer.

El nou rector pren possessió.

Diumenge, dia 25, es va celebrar a la Parròquia de Santa Maria, la presa de possessió del nou rector, Mn. Joaquim Vidal i Artés, i del que serà el seu vicari, el diaca Ignasi Torrent Portabella, qui serà ordenat sacerdot el proper dia 15 de novembre.

Lamentem que durant els parlaments del Consell Pastoral i de Monsenyor Lluís Martínez Sistach, no és manifestes cap agraïment per la feina feta per Mn. Andreu Pascual. Costa tan poc ser amables i correctes! En fi, Déu dirà.

El nou mossèn, vidu, pare de família i avi, no residirà a la rectoria, i continuarà vivint a casa seva, a Barcelona. El que si ho farà és el futur vicari de la parròquia. L'A.VV ha estat presenta a l'acte i ha donat la benvinguda a Dalt la Vila a ambdós clergues.

Rebutts pendents de la quota de 2009

Us fem saber que el plaç de pagament de les quotes de soci d'enguany (2009) poden fer-se efectives a Caja Jaen, per transferència bancària, i al local de l'A.VV de plaça Constitució, en efectiu, on podeu fer-ho tots els dilluns laborables abans de les festes de Nadal.

A final d'any doncs, es regularitzarà la llista de socis i és posarà al dia.

El comerç del barri ens dona vida

- FEM BARRI -

Donem vida al nostre Comerç

CALVINAPI

Plaça de Pau Casals, 1

**LASAR
GANTA
NA**

Sant Sebastià, 2
08911-Badalona
Tel. 934 642 216

FORN DE PA

J. Argelich

C/ Barcelona, 30 - Tel. 93 389 51 85
Pl. Pomar, 3 - Tel. 93 395 16 07
Av. Martí Pujol, 247-253 - Tel. 93 464 32 74
BADALONA

Dalt la Vila

empanada - bacallanons pa de bled - vins - cotonedda - patés
formatges - carn a la brasa - tapes - xampanyat - embolito ibèric

Plaça de la font, 6 - 08911 Badalona
Tel. 934 644 121 - 881 422 400

BAR

CAN JOAN

Plaça de l'Oil, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

FARMÀCIA GOLZANS
Av. Martí Pujol 230-246 (08011) Badalona
Tel 93 384 47 54 Fax 93 384 62 43

ESTANC BENEYTO

En la nostra cava trobareu un extens
assortiment i edicions limitades de cigars

exp. núm. 27
Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(Junt Ambulatori President Companys)

Valora, sis plau, els següents factors:

Seguretat i medi ambient
Seguretat vial
Seguretat per emergències
Delinqüència
Bretolades i incivisme
Soroll als carrers pel trànsit habitual
Sorolls dels cap de setmana
Presència i atenció de la Guàrdia Urbana

Bé Suficient	Acceptable Millorable	Malament Insuficient

Societat i Administració
Oferta cultural i d'oci
Quantitat i qualitat d'activitats esportives
Quantitat i qualitat d'activitats lúdiques
Col·laboració i participació veïnal
Dedicació de l'Ajuntament vers al barri
Polítiques municipals específiques per al Dalt de la Vila
Dedicació dels grups municipals vers al barri
Atenció al patrimoni arqueològic
Atenció al patrimoni cultural no arqueològic

Associació de Veïns de Dalt la Vila
Gestió administrativa
Gestió social i reivindicativa
Política informativa - Mitjans d'informació de l'entitat

Suggeriments:

Benvolgut veí / veïna

T'agraïm l'estona que has dedicat a omplir aquest qüestionari, i sobretot t'agraïm les teves respostes que, sens dubte, ens ajudaran a treballar més fermes per aconseguir un barri millor per tots nosaltres, i, a la vegada, que sigui també un digne NUCLI HISTÒRIC DE LA CIUTAT.

veí / veïna del carrer / plaça _____ núm _____